

Alfons Comín i Viqui Molins conflueixen en "el valor de la paraula"

Dc, 18/11/2015 per Catalunya Religió

([Jordi Llisterra](#) -CR) "Hi ha molta gent que no serà reconeguda, perquè no té l'instrument que jo tinc: la paraula". Així expressava la teresiana [Viqui Molins](#) l'agraïment per rebre el [Premi Internacional Alfons Comín](#). El lliurament es va fer aquest dimarts al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona.

"Quants nens han mort entre els refugiats i només un ha commogut a la societat internacional", es preguntava Molins per remarcar la força que té la capacitat d'accedir a les tribunes que generen opinió i mouen consciències; la força de la paraula. Creu que aquest és el seu mèrit i unes de les coincidències amb Alfons Comín.

Mort prematurament el 1980, Comín va ser l'exponent d'un diàleg entre cristianisme i marxisme que provenia del seu fort compromís social. En aquella època, Molins estava centrada en el món de les lletres i no va ser fins uns anys després que tornant de Nicaragua es va bolcar en l'acompanyament de presos, malats i transeünts dels barris més degradats de Barcelona. "Amb una educació i una procedència social semblant van emprendre camins molt diferents", deia Viqui Molins, però tots van poder experimentar "el valor de la paraula". L'accés intel·lectual a Mounier, Merton, de Foucauld, Teilhard de Chardin..., són alguns dels noms que va citar Molins, que donen la base per formular i difondre la presència pública dels exclosos.

En l'acte a l'Ajuntament Molins va agrair aquest nou premi, que arriba pocs mesos després del [doctorat Honoris Causa](#) de la Universitat Ramon Llull. Entre la gent a qui es va adreçar, destaca la salutació al nou arquebisbe de Barcelona, **Juan José Omella**, en espera de la seva entrada a Barcelona: "malgrat que el sistema de nomenaments no ens agrada, Francesc es ha portat un prelat amb el seu tarannà". Va remarcar la demanada d'Omella de fer "un front comú contra la pobresa". "Això

m'agrada", deia.

També va recordar la figura de **Santa Teresa**, referent de la seva espiritualitat teresiana. Molins se sent identificada en la santa que parla "d'allò poquet que puc fer". Un to modest que va marcar el discurs en el que no volia reconèixer "cap mèrit meu" i en el que va dedicar el premi "als qui ajuden anònimament". Sobretot, impressionada per la [llarga llista](#) de figures internacionals que la precedeix en la 32ena edició del premi. [[Text íntegre del discurs](#)]

La senyora de la neteja

L'acte al Saló de Cent va estar presidit l'alcaidessa **Ada Colau** i, entre altres representants institucionals, l'exalcalde **Xavier Trias**. Colau va expressar per experiència pròpia que "el compromís social és molt dur, però també té moltes recompenses". En començar, també es va recordar les víctimes de tots els conflictes armats.

El director de Càritas Diocesana de Barcelona, **Salvador Busquets**, va fer la glossa de la premiada, després que la viuda d'Alfons Comín, **Maria Lluïsa Oliveras**, lliurés el guardó. Busquets va parlar d'un reconeixement "a la persona i a les causes que representa". Per això, va inserir el fidel retrat de Viqui Molins enmig de la denúncia de les desigualtats en un país on "l'exclusió no és nova", encara que s'hagi accentuat durant la crisi.

Per Busquets, Molins és la millor mostra d'allò que no poden aportar les institucions o les entitats que treballen contra l'exclusió social: "la gran aportació que fa la Viqui és aturar-se en la persona i humanitzar la seva realitat des de la calidesa". Una persona que "es mou molt però no és només activisme". És la monja, la germana, "d'aquella gent que queda amagada entre les estadístiques". Amb actituds com la proximitat o la fidelitat a les persones, Molins fa que "les persones se sentin reconegudes i estimades per algú".

Com sempre, els amics i la família teresiana de Molins que omplien la sala van donar un to més informal i senzill a l'acte. Persones que no acostumen a anar a gaires actes oficials. En sortir, una de les amigues de la gran família de Viqui Molins exclamava amb simpatia: "Que grande es el Ayuntamiento. La señora de la limpieza cobrará un dineral!". Pocs entren als palaus pensant amb la feinada de les persones que els han de netejar.